

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Marini dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

MARINI DIALOGI.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
Νηπειδων.ΝΕΡΤΥΝΙ ΕΤ
Neptidum.

Iacobo Micyllo interprete.

N E R T V N V S.

Ο μὲν ἑστὸν
τῶ ἐς οὐ πᾶσι
κατὰ χεῖρα,
Επιύποστ' ὅ
ἀπ' αὐτῆς καλέσθω. τὸν δ'
νικηρὸν ὕμεις, ὃ Νηρηΐδων,
παραλαβῶσαι, τῇ Τρωάδι
πρωφίκαται, ὡς ταφῆν ἐπὶ
τῶν ἐπιχωρίων. Νηρη. μη-
δαμῶς, ὃ Πόσειδων, ἀπ' ἐν-
ταῦθα ἐν τῷ ἐπονύμῳ πε-
λάγῳ τετάφθω. ἐλθοῦνθ' ἄρ'
αὐτῶν, οἰκτίσει τὸ τῆς μη-
τρὸς σκοπιῶν, Ποσειδ
τοῦτο μὲν, ὃ Ἀμφιριίτη, οὐ
θίμης. οὐδ' ἄλλως καλὸν
ἐνταῦθά σου λέσθαι τὸ
τῇ φάμῳ αὐτῶν ἀπ' ὀ-
πιρ' ἔφης, ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τετάφθαι.
ἐκείνο δ' παραμύθιον
ἔσαι αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον
τὰ αὐτὰ καὶ ἐνὶ πῶν ἔσονται,
καὶ

Retum hoc
quidem angu-
stum in quod
a puella hæc
delap̄a submersa est, Helle-
sponius ab ipsa vocetur. ca-
daver autē ipsum vos P̄ Ne-
reides acceptū in c̄ Troadem
auferre, ut ibi ab incolis se-
peliatur. NER. Nequaquā,
Neptune, sed hic in cognos-
mine pelago sepeliatur. Mis-
seremur enim ipsius, ut que
miserabilia maxime d̄ a no-
uerca passa fuerit. NEP.
At hoc quidē, c̄ Amphirrite,
fas non est, neque etiam a-
liās honestum, hic illam ali-
cubi sub arena iacere: sed
quod dixi, in Troade in c̄
Chersoneso mox sepeliatur.
Illud autem pro solatio ei
erit, quod paulō post eadem
ipsa quoque s̄ Ino patietur,
c̄

καὶ ἔμπροσθεν τοῦ τῷ Ἀθά-
 κωντῷ ἑπινομήσειας τὸ πῆ-
 λαγῷ, ἀπ' ἄκρου τοῦ Κι-
 θαρῶν, καθάπερ καθύ-
 κτα, ἐς τὴν θάλασσαν, ἔχου-
 σα καὶ τὸν ἦδον ἐπὶ τῆς ἀγ-
 κάλης. Νηρ. ἀνὰ ἕξαι-
 κτω σῶσαι δέουσα, χάρισά
 μιν. Ὡς Διονύσου προφῶς
 ἦν αὐτῷ καὶ τίτιθ ἢ ἰνῶ.
 Ποσειδ. οὐκ ἔχλω οὐτῷ πο-
 νηρῶν οὔσα. ἀνὰ τῷ Διο-
 νύσῳ ἀχαιεῖσιν, ὃ Ἀμφιτρι-
 τι. οὐκ ἄξιον. Νηρ. αὐτῇ
 δ' ἄρα τί παθῆ, καί τι πο-
 ῖν τῷ κείῳ; ὃ ἀλλοτῶς δ' ὁ
 Φρύξ, ἀσφαλῶς ὀχῆται;
 Πο. ἀκότως νηρίας ἦν, καὶ
 αὐθάτως ἀντίχων πῶς τὴν
 πορῶν. ἢ δ' ἰνῶ ἀνθάσσει.
 βῆσα ὀχῆται, ὡς παραλό-
 γου, καὶ ἀπίδουσα ἐς βάλῳ
 ἀχανίς, ἐκπλαγῆσα, καὶ ὡς
 θάμνα ἄμα οχλῆσα, καὶ ἰ-
 λιγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρῶν
 τῆς πλίσσας, ἀκρατὴς ἐξί-
 κτω τῶν κερῶν τοῦ
 κειῶ, ὅν τῶς ἀπέκλυτο, καὶ
 καί τι πο-
 ῖν τῷ κείῳ.

Νη. οὐκ ἔχλω

ἢ precipitabitur, perse-
 quente illam Athamante, in
 pelagus exsummo^h Citharo-
 ne, quā in mare porrigitur,
 i una cum filio quem in ulnis
 gestabit. NER. Sed ἢ illā
 servare conveniet, gratiam
 hanc Baccho faciendo.^k E-
 ducavit enim illum Ino, ea-
 diq; nutrix illius fuit. NEP.
 Non decebas, adeo pravam.
 Sed tamen Baccho non gra-
 tificari, i Amphitrite, indi-
 gnum foret. NER. Sed quid
 accidit^m huic quod ab arie-
 te decidit, frater autem eius
 Phryxus tuō debitur. NEP.
 Merito: adolvens enim est,
 ἢ contra impetum obsiste-
 re potest. Illa verō, eō quod
 insueta eius rei erat, con-
 scenso videlicet vehicula
 nouo ἢ inopinato, ἢ despi-
 ciendo in profundum im-
 mensum, percussa animo, ἢ
 pauore pariter attonita: pra-
 terea ἢ vertigine corre-
 pta, pra vehementia ἢ ima-
 petu volatus retinere cor-
 nua arietis amplius non pos-
 suit, quibus se consq; sustentauerat: atq; ita in mare decidit.

dd 2 NER.

LVC. MARIN. DIALOGI.

Νη. ὄκνην ἔχλω τὴν μητέρα νε
φῆλιν βουθῆν πάλισσιν; Πο.
ἔχλω, ἀν' ἡ μοῖρα πομπῶ τῆς
νεφῆδος διαωρατέρα.

o Nephela multo potentior est.

NER. An' non igitur matre
ipsius Nephelen decebat opē
ferre cadenti? NEP. Decea
bat sanē, sed Parca quān

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

Nouercas inuidere liberis ex priore vxore natis. Illis enim innatum esse fatale quoddam & irreconcilabile odium in priuignos, etiā indicat Euripedes in Ione: φθονεῖν γὰρ φάσκει μετ' ἑμὲ τέκνοις, i. Inuidere enim aiunt nouercas liberis. Vide apud Erasum: Odium nouercalē.

a **PVELLA** delapsa.] Helle Athamantis regis Thebarum, & Nephelēs filia, q̄ vnā cum Phryxo fratre, nouercales insidias metuens, cū accepto à patre ariete aureo pontum vellet transire, magnitudine periculi conterrita, in mare decidit, et q̄; nomē fecit: quod etiā hodie ab eius nomine Hellepontum vocant eruditissimi. fletum est angustum inter Propontidem, & mare Aegaeum, Asiam ab Europa septem non amplius stadiorum intervallo disterminans, Ouid. 11. Metam.

Augustum circa pontum Nephelēidos Helles
Laomedontēis Latonius afftitit aruis.

Idem 13. Metamorph.

Longus in angustum qua clauditur Hellepontu.
b **Nereides.**] Nereus Deus maris est Oceani & Tethyos filius, qui ex Doride vxore, eademq̄; sorore maximā maris Nympharum urbam, humanam effigiem habentium, suscepit, qua à nomine patris Nereides appellantur. Earum nomina vide apud Hesiodū in Theogonia. c **Troiadem.**] Asia minoris regione, quam Ptolemaus minorē Phrygiam appellat, Helleponto adiacens. d **A Nouerca.**] Ino, qua Cadmi & Harmonia filia & Liberi patris & Semele Iouis filij mater. & Ideo à Iunone afflicta, cū qua Athamas Thebanorū rex secundas cōtraxit nuptias, postquam Nephela (ex qua iam ille Phryxum & Hellen suscepit) liberi patris furore agitata in sylvas se contulerat. Hec, vt erat, ita re vera se nouercam gessit, priuignosq̄; idenidem apud
patrem

patrem accusans, eò compulsi, vt consensu aureo ariete fuge si-
 bi consulerent. Quã rem agrè serens Iuno, Athamanti Furias
 immisit, quæ in tantã cum adlegerit rabiem, vt cum Ino ad se ac-
 cedente aspiceret, hanc quidẽ Leenam, filios aut suos eiusdẽ ca-
 stulos esse arbitraretur, atq; raptũ Learchum alterũ ex filijs saxo
 illiserit, idẽ in vxore exemplum ediuurus, nisi illa arrepro Meli-
 certa altero filio, vnã cum illo in mare se abiecisset, vbi deorũ mi-
 seratione in deam mariã est transformata, quã Greci quidem
 λουστρα, Latini autẽ Matutam appellant. Sic Tusc. & lib. 3.
 de Natur. deor. Ino Cadmi filia nõnne λουστρα nominata à
 Grecis, Matuta habetur à nostris? Melicertes aut in Palæmos-
 nem, quem nos Portunum nominamus. Hanc historiã fabulosẽ
 tractat. Ouid. 6. Fast. & 4. Metam. Pausanias in Atticis, Hygi-
 nus in Mythologjjs suis cap. 1. 2. 3. & 4. Lucianus in epigram-
 mate quodam. e Amphitrite.] Nerei filia & vxor Neptuni.
 Hic pro ipsis Nereidibus accipitur. f Chersonseo.] Penin-
 sula: terra est, in insule modum mari cincta, vno tantũ, eoq; an-
 gusto spatio continenti adiuñcta. δὲ πῶς ἕρσος, κὶ νῆος. g Ino.]
 Cadmi filia furentem maritum cum fugeret, se in mare præcipi-
 tauit, & pro dea est habita. h Cithærone.] monte Bæntia Li-
 bero patri sacro. i Vnã cum filio] Melicerta. k Educa-
 uit.] Ino Bacchum insansem matertera dicitur enutruisse.
 l Amphitrite.] Nereides. m Huic quod ab ariete de-
 cidit.] Helle. n Parca.] Dea fatalis quæ nemini parcis.
 o Nephelc.] vxore Athamantis Helles & Phryoi matre.

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Προσηπικὸς, κὶ διυμηπικὸς, de Helle ab ariete
 in mare delapsa.

Hellen cum vexit, Phrixumq; per Hellepontum,
 Olim aries, dorso decidit illa metu.

Ast huius frater Colchos est vectus adusq;,
 Sola soror liquit nobile nomen aquæ.

FRETVM hoc.] προσηπικὸς. Vos Nereides.] δὲ πρὸ φη.
 Nequaquã.] ἀπίρησις. Misere murenim ipsius.] ἀπο-
 λογία. At hoc quidẽ.] ἀνασχοδὴ δὲ τῆ ἀδικιᾶ κὶ ἀγροῦ. Sed
 quod dixi.] Reperit mandatum suum. Illud aut pro solatio

crit.] τὸ παρὰ μὲν ἢ ἀεὶ ἔρρις τῆς πρῶτης. Educavit enim illum Ino.] *Quid. 3. Metam.* Sed tamen Bacche.] *Occupatio.* Sed quid accidit.] *παρὰ μὲν.* Illa verò.] *Narratio,* quomodo Helle sit delapsa in mare. Et vertigine correpta.] *Causa.* Atq; ita in mare decidit.] *Isa res.* An non igitur matrem ipsius Nephelen decebat op.] *Obiectionem ἀντιπαρὰ μὲν διήμι.*

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ

Ποσειδῶνος.

IRIDIS ET

Neptuni.

Iacobo Micyllo interprete.

I R I S.

Τῆρ ἰδὲρ τὴν πλανο-
μήνην, ἢ Ποσειδῶνος, ἀρ-
ποσαθάσαρ τῆς Σι-
κίλιας, ἕφαλον ἐπιπέχουσαι
συμῆκται. τὰν τὴν, φησί, ὁ
Ζεὺς, εἴβηρ ἡδὴ, καὶ ἀνά-
φηνον, καὶ ποίησον ἡδὴ δι-
δον ἐρῶ Αἰγῶ μίση βί-
βῶος μῆρα, σιέξας πάν-
ασφαλῶς. λέται γάρ τι αὐ-
τῆς. Πο. περιέξεται ὅτο,
ἔλειψα δὲ ὅμοις περιέξαι
αὐτῶ τὴν χεῖρα ἀναφανῆς
Ἐ, καὶ μηκέτι πῆσσα; λέις.
τὴν Λητῶ ἐπ' αὐτῶ δὲ ἀφηνῆς
σαι ἡδὴ εἰ ποίησον ἀπὸ
ἐπ' ἀδίνωρ ἔχει. Πο. τί εἶρη

ἐχ' ἰκανὸς

vere iam enim male habet à doloribus. NEP. Quid igitur?

annon

Insulam^a istam erratam
Neptune,^b qua à Sicilia
reuisa atque undis sub-
mersa, mari innatat, eami-
ta, iubet Iupiter, consistere
facias iam, atque apparé-
re, ut & tandem mani-
festa atque conspicua^c in
medio Aegæo inconcusse
maneat, fundata firmi-
ter admodum illa. opus e-
nim illa nonnihil habet.
NEP. Fiet hoc, Iri:
sed tamen quem usum illi
præbebit manifesta ap-
parens, & non amplius
fluctuans? IRIS. ^dLas-

tonam in ipsa oportet pâ-
rere.

ἔχ' ἱκανὸς ὁ ὕψους ἐν τεύχεσσι
 ἂν δὲ μὴ οὐτ' ἔσται γὰρ πᾶσα
 ἢ γὰρ ἐν ἅν' ἰσοπέδα δὴ
 ἔσται τὰς αὐτ' ἰσότητας, ἴσως ἔτι, ὃ
 Πόσειδον ὁ Ἡρα ἔδ' ὄρω μὴ
 γὰρ κατέλαβεν τὴν γῆν, μὴ
 παρασχῆν τῇ Λητῷ τῶν ὀ-
 δίνων ἰσοπέδον, ἢ εἴπω νῦν
 σ' αὐτῷ ἀνέμοτος δειν' ἀ-
 φανὸς ἔστω. Πόσειδον μὴ
 θι, ὃ νηος, καὶ ἀνάσθην αὐθις,
 ἐν τῷ βυθῷ, καὶ μηκέτι ἰσοπέ-
 ρον, ἀλλὰ βελόως μὴ ἐν ἰσο-
 δία ἐν δαίμονος ἀτῆ ἔστω
 φῶ τὰ τεύχεα δὴ, ἴσως καμίσος
 ἔστω καὶ ἄλλοι, ὃ Τεῖωνος,
 ἔστω ἰσοπέδον τὴν Λητῷ
 ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ἄπαν-
 τα ἔστω. τὸν δ' ἀκούοντα δὲ, ὃς
 νῦν ἰσοπέδον αὐτῷ, φεβῶν τὰ
 νηογὰ, ἴσως ἀν' ἑσθῆ, αὐτῷ
 κα μίτησι, καὶ τιμωρήσασθαι
 μηκέτι, σὺ δὲ ἀπάγγελε ὃ Διῷ,
 πάντα ἔστω ἐν πρῆ. ἔστω ἢ
 Διῷ, ἢ ἐκείνῃ ἢ Λητῷ, καὶ
 τῆς ἑσθῆς.

si fuerint aggredientur, ac matrem vindicabunt. Tu verò vas
 de renuncia Ioui, omnia bene habere. Stabilis est
 insula: veniat Latona, ac
 pariat.

ánon sufficü illi calum, vt
 in copariat? Quòd si minus
 autem i lud, ac cerie nec tota
 terra par tus illius recipere
 poterat? IRIS. Non, Ne-
 ptune. Nam Iuno obstrinxit
 iureiurando magno Tellu-
 rem, ne praberet Latonæ
 parturienti vllum recepta-
 culum. Hæc igitur insula ius
 tamento non teneur: absco-
 dita enim tum fuit. NEP.
 Intellico rem. Igitur sub-
 sistit insula, atq; emerge iterū
 ex profundo, & non amplius
 fluctues aut tiubet, sed im-
 mota maneat: ac suscipe, ὃ
 felicissima & fratris mei h li-
 beros duos, deorū omniū pul-
 cherrimos. i Et vos Tritones
 traicite Latonam in ipsam,
 omniaq; trāquilla fini. k Ser-
 pentem autem istum, qui nūc
 i velut astro exagitat illam,
 perierrefaciendo, ipsi in fans
 tes posteaquam in lucem edi-

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

a *INSVLAM istam errantem.*] Delon maris Aegæi, Cycladum omnium clarissimã, in qua Latone Apollinè ac Dianam dicitur enixa, de qua Cic. 3. in Verr. & Virg. 3. Georg. Dieta autè putatur δηλον, ἀπὸ τῆς δηλῆς, quod cum antea mari teleta esset, Latone locū ad pariendū quærēti, repente se ostēderit.

b *Quæ à Sicilia.*] Tyrrheni maris insula q̄ olim agro Brutio creditur adhaesisse, posteaque impetu maris auulsa fuisse. Inde nomen hoc crediti irasisse, quasi Sicilia. i. resecta. Virg. 3. Aen.

Hæc loca vi quondam, & vasta conuulsa ruina,
(Tanquam æ ui longinqua valet mutare vetustas)

Dissiluisse ferunt, eum protinus vtraq; tellus.

Vna foret — c *In medio Aegæo.*] Amplissimo maris mediterranei sinu. d *Latonem.*] Latona Cœi Titanis filia à Ioue compressa geminã ex eo prolē cōcepit. Quã rem tā ægrè tulit Iuno, vt immisso aduersus illã Pythonē serpente per totū terrarū orbē pellere persecuta sit, & ne parui quidē vicinæ quietem, locūve pariendū cōcesserit donec illa tandē post longos errores ad Aethiæm sorore suã peruenit, in Ortygiã i. insulam iã permutatã in Delonã, qua suscepta, primū Dianã peperit, q̄ eu. stigio obstetricis officiiu matris præstitit, Apollinēq; nascentē suscepit, qui postea aduulsi, maternæ iniuriæ memor, Pythonē sagittis interfecit. e *Tellurem.*] Terræ Deam omnium marū & alumnã.

f *Subsiste infula.*] Neptunus ad Delum in qua paritura erat Latona. g *Fratris mei.*] Iouis. h *Liberos duos.*] Dianã & Apollinē. i *Et vos Tritones.*] Tritones plures. Virg. 5. Aen.

Tritonesq; citi, Phorcig; exercitus omnis

Idem 10. Aeneid.

Hunc vehit immanis Triton, & cærule concha
Extorrens freta: cui laterum tenuis hispida nanti
Frons hominem præfert: in Printhin desinit alius

Sunt qui triremis nomē voluit esse à Trisone in ea depicta, belua marina. Nam & nunc quoq; suum cuiq; nauigio nomē inditum est. Sic Scyllã sic Pegasum nomina nauium fuisse putat Palephatus ἀπὸ τῆς τριζων, nō monstra, vt poëta fabulati sunt. Tritonem Lycophon ενζέ & τριων vocat, alij, Neptunū & Amphivitiã,

sup erio-

superiori quidem corporis parte umbilicotenus humanam effigiem referens, sed posteriori vsq; ad caudam esse delphinem: reuera nihil aliud, quam *ἡ φωνὸν τρωγόν*. Lycophronem enarrator citat Acefandriam quendam authorem, Eurypylum & Tritonem Neptuni & Celenus liberos esse, alij Tritonem Oceani & Teihyos faciunt, patris & Neptuni tubicinem: pro tuba concha vii, quam buccinam vocitatam volunt, Quidam in literas retulerunt, Tiberio Cesari quendam nunciaffe Tritonem in specus quodam visum, auditumq; concha canentem. Eadem persuasio irrepsit de Nereidibus, quæ squamuis in hispido corpore refertur humanam effigiem habeant, de quibus proximè præcedenti dialogo annotauimus. Huiusmodi Tritones pisces velocissimi prodij culti inueniri, Plin. lib. 9. cap. 5. grauissimis testimonij probat. Hodieq; visuntur Romæ imagines pleraq; Tritonem eiusque buccinam describit Ouid. 1. Metamorph. & 2. k Serpentem. Pythonem miræ magnitudinis, ex putredine terræ post diluuium Deucalionis natum, quem Apollo sagittis suis confixit. Cuius rei memoria ne vlllo tæporum lapsu obliteraretur, sacra certamina instituit, quæ à nomine serpentis Pythia appellauit, vt idem Ouid. 1. Metam. l. Velut cæstro. Oestrum insecti genus horrendo strepitu, vnde & nomen inditum. Nam Latini asilum appellant, vulgus Tabanum. Hoc animali Iuno pellices suas exagitauit, nec passa est conuiescere: Vnde poëta diuino furore correpti, & tro perciti dicuntur. Oestrum describit Virg. 3. Georg.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Ἐξυπλῶς: Quomodo Delus insula fluitans subsisterit.

Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iris:

Ortygia, Asterie quæ antè vocata fuit.

Hospitium tandem Latonæ præbuit istic,

Cùm Pytho vsque ad eò persequeretur, eam.

INSVLAM.] Subiecti tractatio *κατ' ἀφύπνωσιν*. Eam, ita

iubet Iupiter.] Prædicatum *κατ' ὄψιν*. In medio Ae-

gæo.] Alludit ad nomen insulæ, quo ipsa fuit appellata. O-

pus enim.] Ratio. Fict hoc Iri.] Palliçetur se morem ge-

dd 5 sturum

storum: Et interrogat causam finalem. Latonem in ipsa oportet parere.] ἀφίγησις. Quid igitur? annon sufficit illi cœl.] Obiectio, Non Neptune.] Responsio, Nam luno obstitinxit iureiurando magno Tellur.] Maior assumptio. Abscondita enim tui fuit.] Probatio. Subsiste.] ἡ ἀποστασίς. Fratris mei.] Scilicet Iouis. Liberos duos.] Apollinem et Dianam. Et vos Tritones traiecite Latonem in ipsa.] ἀποπροφή ἀποσταλίχη ἢ ἀποπροπίσις. Tu verò valde, renuncia Ioui, omn.] Conclusio.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑ.
Λάουσις.

XANTHI ET
Maris.

Eodem Interprete.

XANTHVS.

ΔΕΞΑΜΕ, ὃ θάλασσε,
ἀνὰ πεινουθότα. κα.
ἀποστρέψου μὲ τὰ πρῶτα
μαρα. ΘΑ, τί τοῦτο, ὃ Ξαν-
θε; τίς σε κατέκασεν; ΞΑΝ.
ΗΡΑΙΟΣ. ἀν' ἀπυθράνω.
μαί θῆρας ὁ κακολαίμων, καὶ
ζῆο. ΘΑ. ἔστ' ἢ τίς ἐνί-
θαλι τὸ πῦρ; ΞΑΝ. ἔστ' τὸν
ἦδον ἢ Θείτιδος. ἐπὶ τῷ φονού-
οντα τοῦ Φρύγας ἐκέτωθε,
ἔδ' ἐκ ἐπαύθε τῆς ὀργῆς.
ἀν' ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἀπέ-
πρατί

S VSEIPE ME, ὁ Mare.
gravia. n. passus sum.
extingue mihi vulne-
ra MAR. Quid hoc rei
est? Xanthe? quis te deussit?
XAN. Vulcanus, sed igne
candescio prorsus miser. et
effruesco. MA. Cur autem
miecu tibi ignem? XAN.
Propter filium Theidis.
Postquam enim occiden-
tem illum^b Phrygas sup-
plex deprecatus sum, c ille
autem ab ira nihil remi-
sit, sed

φρασῆ μοι τὸν εὐν, ἐκείνους
 τὸς ἀδελφούς ἐπὶ πλοῦν, ἐκείνους
 σαι θύλων, ὡς φοβήσας ἀπὸς
 σχολῆ τῶν ἀδελφῶν. ἐν ταῦθα
 ὁ Ἡφαιστος (ἐτυχε γὰρ πλησίον
 πατρὸς) πᾶν ὄλεον οἶμαι, πῦρ
 ἔχει, καὶ ὄλεον ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ
 εἰποθι ἄποθι, φέρων, ἐπιπλάθει
 μοι, καὶ ἔκαστος μὲν τὰς πλε-
 λίας, καὶ μυρρίκας, ὁ δὲ ἄλλος
 δὲ καὶ τὰς λιανοδαίμονας ἰχ-
 θύς, καὶ τὰς ἐρχίνους, ἀ-
 τὸν δὲ ἐμὲ ἑξήκαχλασαι
 ποίῳτος, μιν γὰρ δὲ πῶν ὄλον ξη-
 ρὰν ἔφρασα. ὁρᾶς δὲ ἔρ, ὁ
 πῶς διωκόμεθα τῶν ἐν-
 κωμάτων; Ὁά. θολερός, ὁ
 Ζεῦθε, καὶ θέρμης, ὡς ἀκόσ.
 τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
 ἢ θέρμην δὲ, ὡς φησὶ ἀπὸ τῶν
 ρός, καὶ ἀκότος, ὁ Ζεῦθε, ὅς
 ἐπὶ τὸν ἐμὸν ἕδον ἄφρμης, ὅτι
 ἀδελφός ἐστι Νηρηίδος υἱὸς
 λῶ. Ζεῦ. ἐν ἔδῳ ἔρ ἐδεῖσαι
 γέροντας ὄντας Ζὸς φέρωντας.

Ὁδλ.

ranem est, eruore, à cadaveribus calore autē, ut ais, ab igne
 veniē. Ac meritō, Xanthe, ut qui cōtra * Fortassis nepotē
 legēdū id est pro ἕδον, πατρὸν. filium meum impeiū feceris, non
 verius quod Nereidis filius ille esset. XAN. An non igitur
 decebat misereri me Phrygum, vicinorum adeo meorum?

MER.

sit, sed occisorum corpori-
 bus etiam obstruxit mihi
 alueum: ego miseris mise-
 rorum, occurrī, ut aquis
 inundarem atq; inuoluerem
 illum, quò eo periculo ab-
 territus, ab occidione vi-
 rorum cessaret. Ibi igitur
 Vulcanus (nam tum fortē
 quadam propē aderat) vni-
 verso igne, quācum opinor
 vsquam habebat, quantum-
 quē & in Aetna, &
 si quibus alijs locis vllus est,
 allato, processit obviam:
 ac exussit quidem vltimos &
 myricas, assauit autem &
 infelices pisces & anguil-
 las: me verò cum effrue-
 scere fecisset, parū absfuit
 quin totum aridum ac sic-
 cum reddiderit. Vides ni-
 mirum quo pacto exustionis
 bus istis deformatus sim?
 MAR. Turbidus es, ὁ Xan-
 the, & calidus, ut consen-

em in ipsa
 non suffi
 Nam la
 Major d
 Sub
 Libera
 rones traicte
 agnam, Tu

THI ET
 Maris.

e me, ὁ Mar
 n. passus sum
 que mihi vultu
 R. Quid hoc
 the: quiste deus
 Vulcanus, sed ip
 profus miser, c
 o. MA. Cur aut
 bi ignem? XAN
 filium Thei
 am enim occid
 um & Phrygas
 precatus sum, c
 ab ira nihil rem
 fit.

Θάλ. τὸν Ἡφαιστον δὲ ἐκ ἔδρα
ἐκείνου Θέτιδος ἢ ἠὲ ὄντα ἢ
Ἀχιλλῆα;

MAR. Vulcanum verò an-
non contrā decebat misereri
Achillis, & Thetidis adeo
filij?

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a XANTHE?] Xanthus Lyciæ amnis in campis Troia-
nis, qui & Scamander dicitur, à colore aquæ flavo dictus, qui
color in Tyberi conspicitur. Vnde Horatius:

Vidimus flavum Tyberim.

Xanthum divincula nuncupat Homerus Iliad. 2:

Ζάνθῳ δὲ νῆσσι, ὃν ἀβάτω τέρεσσι Ζεὺς.

& ὁ his verbis:

νόσφι νεὸν ἀραγῶν ποταμῶν οὗ δὲ νῆσσι ἐκ νεφελοῦ.

Huius meminisse Eustathius circa finem Iliad. β. & Strabo lib.
10. b Phrygas.] Troianos minoris Asiæ populos è Thra-
cia oriundos. De hac Troianorum memorabili fuga ac cade lu-
culenta narratio extat Iliad. 20. & 21. itemque Virg. 1. Aen.
c Ille autem ab ira nil remisit.] Achilles ira implacabilis
fuit & melius, quæ est argumentum Iliadis. Horat. lib. 1. Carm.
Od. 6:

—nec grauem
Pelide stomachum cedere nescij.

Nam ne dijs quidem cessit in acie.

d In Actna.] Monte Siciliæ, qui perpetuo incendio clavus
est, eoq; nomine à poetis celebratus. Incendij autem eius cau-
sas explicat Iustinus lib. 4 e Contra filium meum.] Achil-
lem ex Peleo Thetidis Nerei filix filium ipse verò Nereus Ocea-
ni filius fuit. Fortassis legendum pro ἠὲ ὄντων: id est, Nepotem
fNereidis.] Thetidis, quæ una fuit Nereidum. g Fi-
lium Thetidis.] Achilles Pelei & Thetidis
filius fuit, qui Hectorem
occidit.

LOGI.

ulcanum verò
decebat miser
Thetidis

NATI

in campis tri
flavo dictus,

dr.

ca. 10. 1. 1. 1.
B. & Syabo li
populos è Ter
fuga ac cadela
aque Virg. 1. An
illa ira implacato
Horat. lib. 1. Can

ci.

acie.
temo incendio clas
q. autem eius co
um meum.] Ab
re verò Nereus Oua
viris: id est, Nereus
Nereidum. & Et
& Thetidis

IOAN

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

παρὰ κληιδος: Petiit enim Xanthus fluvius, à Vulcano
penè exustus, auxilium à mari.

Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,

Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.

Præsidium ponti quærens nihil impetrat ille,

Audax obtulerit quod semel Aeacidi.

SUSCIPE me.] δεισις. Grauia enim passus.] αἰτία.
Quid hoc rei est.] Rogatio gemina. Postquam enim oc-
cidentem.] A causa narratio, & factum Achillis, quod est
causa impulsiva sui facti. Ego miertus miserorum.] Cau-
sa impellens. Vt quis inundarem.] Factum suum. Ibi
igitur Vulcanus.] Redi: ad Vulcanum, & ipsam rem, post
causam expositam. Etli quibus alijs locis.] ἀγωνία. Ex-
ussit quidem vltimos.] ἀφαιρέσις, vel αὐτοπόδοσις. Vides
nimirum.] Conclusiuncula querelæ. Turbidus es, ô Xan-
the.] concessio αὐτοπόδοσις. Ac meritò Xanthe.] σα-
ρκασμός & accusatio. An non igitur decebat.] Defensio
ab honesto. Vulcanum verò, an non.] ἀντιπαράγωγη rege-
rit par.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
νερειδων.

TRITONIS ET
Nereidum.

Iacobo Micyllo interprete.

T R I T O N.

ΤΟ ΚΗΤΟ ἡμῶν, ὃ Νη-
ρηίδων, ὃ ἐπὶ τῷ ὄν-
Κηφείως θυγατέρα τῷ
Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὐτε
τῷ πᾶσι δὲ ἰδίων ὄν, ὡς οὐκ
ἔστι, καὶ αὐτὸ ἦδ' ἔτι θνητῶν.
Νηρ.

B Alana a ista vestra,
Nereides, quam con-
tra filiam Cephei An-
dromedam emisistis, neque
puellam ipsam iniuria ali-
qua effecit, perinde ut vos pu-
tatis, & ipsam mortua est.

NER.

Νηρ. ἰπὶ τινος, ὃ Τείτωρ; ἢ ὁ
Κηφύς, λαβάνω δειλῆς περ-
θεῖς, πλὴν ἡόρην ἀπεικτενυρι-
πιῶν, λοχῆς μετὰ πολ-
λῆς δουλείας; Τεί. οὐκ
ἔμ' ἴσῃ, οἶμοα, ὃ ἰωάννασ-
ς, τὸν ἱβρία, τὸ τῆς Δα-
νοῦς παδίου, ὃ μετὰ τῆς
μητρὸς ἐν τῇ λιβαῶν ἐμβόλη
θῆναι πλὴν θελασῶν ὑπὸ τῷ
μητροπάλω, ἰσῶτε, οἰν-
τέρασα αὐτοῦ. ἰβ. οἶδα
ὄν κῆρας. αὐτὸς δὲ ἡδὴ νε-
αίταρ ἔνα, κῆ μάλα ἄνωα
ἄρτι κῆ λαδὸν ἰδῆν. Τεί.
οὐτ' ἄπ' ἐκτενυρὸν τὸ ἡδ' ὄν.
ἰβ. ἄρτι, ὃ Τείτωρ, οὐκ ἔσθ
ἀν σῶσα ἡμῖν βιαῦτα ἐκ-
τίτην αὐτὸν ἰχθῶν. Τεί. ἰ-
γὰ ἡμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐ-
γὼ ἐβόη. ἰσῶν μὲ οὐτ' ὄν ἰπὶ
τὰς Γοργόνας, ἀθλόρ τινα ἔσ-
τωρ ὡ βασιλῆα ἐπιτελῶν. ἐ-
σὲ δὲ ἀθῆνῶ ἐς πλὴν λιβύς
λε. ἰβ. πῶς, ὃ Τείτωρ, μό-
νοι, ἢ ἢ ἄλλος συμμάχος ἡμῶν;
ἀνωσ ἔσθ ἀδωπορ ὃ ἢ ὁδός.

Τεί.

Libyam. IPHI. Quomodo Triton? solusne, an et alios
secum socios abduxit? nam alioqui difficile hoc iter.

TRIT.

NER. A quo, Triton? Num
Cepheus tanquam il-
le clamento aliquo propo-
sita puella, aggressus illam
occidit, ex insidijs enim mul-
ta vi adortus? TRI. Non
sed nostis arbitror, b Iphia-
nassa, c Perseum illum,
e Danaes puerum illum
paruum, quem una cum
matre in arca abiecit in
mare ab auo materno, con-
servatus, miseria illorum vi-
delicet. IPHI. Noui quem
dicis Consentaneum vero,
illum iam adolescentem fa-
ctum esse, atque admodum ge-
nerosum, et pulchrum aspe-
ctu. TRI. Hic occidit bal-
enam. IPHI. Quamobrem
Triton? Neque enim huiusmo-
di conservationis premia per-
soluere nobis debebat. TRI.
Ego vobis exponam omnem
rem, ita ut gesta est. c Missus
hic fuit ad Gorgonas, ut
hoc quasi quoddam certas-
men regi perageret. Post-
quam autem peruenit f in

Ανδρομέδαμ προειμύλω, ἐξ
 πίτην ὦ πύργας νεβλήτ
 πῆσαιπαπιαμύλω, καλ-
 δίλω, ὁ θροί, καὶ εὐμύλω τὰς
 λόμας, ἡμίγυμνορ ποτὸν ἐνδ-
 θε τῶν μασῶν. καὶ τὸ ἦ
 πρὸ δὲν οἰκτῆρας πλὴν τὴν λω
 αὐτῶν, ἀνηρώτα πλὴν αὐτίαν τῆς
 καταδικης. καταμικρὸν δὲ
 ἀλὸς ἔρωτι, (ἐχλω ἦδ σε-
 σῶσαι πλὴν πᾶδα) βοηθῆν
 δίαγνο. καὶ ἵπαιδι τὸ λῆ-
 τ ὦ ἵπια μάλα φοβδῶν, ὡς
 καταπνύμωρον πλὴν Ανδρομέ-
 δαρ. ἡμῶραμυθῆς ὁ ναυι-
 σιος, πρόκαπορ ἔχωρ πλὴν ἄρ-
 πλω, τῆ μῶρ καθινῆται, τῆ
 δὲ πῆδανὺς πλὴν Γοργόνα,
 νίδορ ἐποία αὐτό. τὸ δὲ τῆθ-
 νηκε γούρ, καὶ πῆσηγν αὐ-
 τῶν τὰ ποτὰ, ὁ ἔδαι πλὴν
 Μίδου ἔρ ὁ δὲ λῆθῆς τὰ δι-
 μὰ τῆς παρθένου, ἡποχῶρ
 πλὴν χῆρα, ἡμῶρξατὸ ἀπο-
 ποδητὶ κατιοῦ ἔρ ἐν τῆς πῆ-
 ρας, ὁ λιδω ἄς οὐσης, καὶ νιῦ
 γαμῆ ἐρ ἔν Κυφῆας, καὶ
 ἀποξῆα αὐτῶν ἐς Ἀργῶ.

Andromedā expositā in rupe
 quadam prominēte palo af-
 fixam, pulcherrimam, ὁ Διῖ,
 promissa coma, & feminu-
 dam longè vsque infra obe-
 ra. Ac primū quidem mi-
 fertus fortune illius, inter-
 rogat causam damnationis
 huius. Paulō autem pōst a-
 more captus, (oportebat
 enim incolumem seruari pu-
 ellam) opem ferre illi statu-
 it. Atque ubi iam Balena
 accessisset, terribilis admo-
 dum, & quasi mox absorptu-
 ra Andromedam, in alium
 sublatus adolescens, manu
 ad capulum adnota, har-
 pen tenens, altera quidem
 ferit, altera autem Gorgo-
 na spectandum proferens,
 i in lapidem illam conuertit,
 Illa igitur mortua est, &
 diriguere ipsius membra os
 mnia^k quæcunque Medu-
 sam aspexerunt: at hic solu-
 tis vinculis, quib. virgo allis-
 gata fuerat, suppositaq; ma-
 nu suscepit illam summis pedum digitis descendente e rupe,
 ardua illa quidem atque procliu: & nunc cum eadem
 nuptias peragit in ædib. Cephei, abducentiq; illam secū Argos.
 quare

ἄρα ἀντί θανάτου, γαμοῦ
 οὐ τὸν τυχόντα ἔβρατο.
 Νη. ἰδὼ μὲν οὐ πάλιν ὧ
 γυρόντι ἀχθόμεν. τί γὰρ
 ἢ πῶς ἠλίκα ἡμᾶς, εἴ τι ἢ
 μήτηρ ἐμπαλαύχει τότε,
 καὶ ἠξίου λαπίων εἶναι;
 Τεί. ὅτι οὕτως ἀρ ἠδύχοσθ
 ἐπὶ τῆ θυγατρὶ, μήτηρ γέ
 ἔσθ. Νη. μηκέτι μεμνήμῃ.
 θα, ὦ Δωρί, ἐκένωρ, εἴ τι βάρ-
 βαρ. Θ. γυνὴ ἴσθ τῶ ἀξίαρ
 ἰλλοσθ. ἰκανὸν γῆ ἡμῶν
 τιμωεῖαρ ἔδωκε, φοβηθῆσθ
 ἐπὶ τῆ πατρί. χάρωμῃ οὐδ᾽ ὧ
 γαμοῦ.

quare pro morte nuptias,
 neque eas vulgares, illa
 inuenit. NER. ¹ Equidem
 non ita valde agrè fero
 factum hoc. Quid enim
 aded nobis iniuriæ fecit
 puella, ^m si mater ipsius
 superbè extulit sese tunc,
 ac pulchrior nobis esse vos-
 luit? TRIT. Quòd hoc
 pacto magnum dolorem
 perceptura fuisset ob filiam,
 mater certè illius cùm sit,
 NER. Ne meminerimus
 Dori istorum ampliùs, si
 quid ⁿ barbara mulier su-
 prà quàm decebat loquax

fuit. Satis enim supplicij tulit; quæ tanto in me-
 tu, filia causa conuicta fuit. Gratulemur igitur o nu-
 prijs.

GILBERTI COGNATI.
 ANNOTATIONES.

a BALAENA.] *Andromeda* *Cephei* regis *Aethiopum*
 & *Cassiope* filia ob matris iactantiam, quæ se *Nereidas* for-
 ma antecellere gloriabatur, illarum indignationem incurrit,
 & scopulo alligata, cetero deuoranda exposita fuit, sed *Persei*
 virtute liberata, qui illac opportunè iter faciens, capus specie
 suis exarsit, pactus quæ à virginis parentibus, ut sibi eam ma-
 trimonio

cc

trimonio

rimonio darent, si Balenam intremisset, voti compos factus est, hoc est, & Balenam intremisit, & Andromedam uxorem duxit. b Iphianassa.] Præti Arginorum regni filia & Melampi uxor fuit. Hoc etiam nomine appellatur à Lucretio libr. 1. Iphigenia, Agamemnonis filia ex Clytemnestra, cum inquit:

Aulide quo pacto Triuiæ virginis aram
Iphianassa turpârunt sanguine scædè
Ductores Danaum delecta prima virorum.

c Perseum illum.] Perseus à dijs ipse armatus Medusam interfecit: multosque inter quos Atlas fuit & Acrisus, vertis in lapides, quibus iactis Deucalion olim humanum genus refecit.

d Danaës puerum illum paruum.] Danaës fabula habetur apud nostrum Lucianum in Dialogo Doridis & Thetidis, & apud Ouid. 6. Metam.

Aureus ut Danaën Atopida luserit ignis:
Mnemolynen pastor, variusq; Deoida serpens:
Te quoque mutatum totius Neptune iuuenço
Virgine in Aeolia posuit —.

e Missus hic fuit ad Gorgonas.] Gorgonum fabule meminit Lucianus de Domo, & in Philopatre, Medusæ porro in imaginibus, ubi eam saxificam vocat. Tres fuisse traduntur, Strygo, Euryle, & Medusa, cuius caput à Perseo desectum, in suo clypeo posuisse narratur. Hæ habitasse Dorcidas insulas dicuntur, in Oceano Aethiopico, contra hortos Hesperidum, vno tantum oculo, quo vicissim viderentur, quoties lubitum esset: ceterum forma luculentia, ac crinibus aureis. Ab agilitate nomen inuenère, pæp. f In Libyam.] Africam. In extrema Africa ora fuisse produntur, quartum Medusa sola fuit mortalis, quam ideo solam petiuit Perseus Orca siue Pluicenis galea coniectus. Huius comas Minerva in angues mutauerat, quod in suo templo viciata esset. Et oculis Perseus in clypeum æneum, in quo ipseus Gorgonis imaginem videbat, manuum in Medusam librans eius caput dissecurit. Reliquæ sorores volantes (erant enim his alæ, quibus per ærem ferebantur.) Perseum quidem insequébantur, sed cum illum propta

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Διηγνηκός : Quomodo Perseus filius Danaës balenam
contra Andromedam emissam occiderit. & ip-
sam puellam liberauerit, & tandem in
uxorem duxerit.

Iusserat Andromedam conuinci nexibus Ammon :

Pro matre id Veneris ultio certa fuit.

Liberat hanc Perseus, qua conditione volebat:

Belua nil potuit, factus & hicc gener.

BALÆNA ista vestra, Nereides,] ἀφύπνους ἡοικὸν, & pro-
positio bipartita, A' quo.] Rogatio de interfectore. Tanquam
illectamento.] Causa impellens. Ex insidijs.] Modus.
Aggressus illam.] ἐξήγησις. Puerum illum paruum.]
ἄσσω πορροφία. Consecratis miseratē.] ἐπαυθ. Noui
quæ dicis.] consensio. Consentaneum verò.] Ratio ab
ætate, familia & corpore. Hic occidit balenam.]
ἰστορίας. Continuatio narrationis causæ. Ego vobis exponam.]
ἰστορίας. Missus hic fuit] Narratio. Postquam autem peruenit.]
Causa finalis. Quomodo Triton.] τὸ ἡοικόν. Quibus au-
xilijs, & quomodo? interpellatione rogat an ἡγορευχία fuerit, an
bellum. Quo pacto autem aspexerit.] ἐπαυθ.] Aspi-
ci enim nequeunt.] Gorgones. Talia autem audiui i-
psum.] A' testimonio. Minerua igitur inquam.] ἐπερὶ.
ἀνδρῶν. Postea sinistra.] ἐπὶ ἀγροῦ. ἢ ἡδὲ αὖ διηγνηκός. Har-
pe.] ἀγροῦ. ensis falcatus Persei fuit. Porro vbi circa mari-
timam.] Accedit propius ad deliberationem Andromede.
In rupe quadam prominente, palo affixam] A' foru-
na: id est, supplicij scelerate & indignitate, à sin. ab habitu, ab
ætate & sexu. Misertus fortunæ illius.] παυθ. Oportebat
enim incolumen] Causæ. Opem ferre illi statuit.] Consi-
lium. Vbi iam balæna accessisset.] Der Nitter S. Georgium.
Quasi mox absorptura.] πὲρ ἀρχαῖα. In lapidem illam
conuertit.] μετὰ τὸ φάσις. Dirigere ipsius membra.] τὸ
ἐπὶ ἄρου. Solutis vinculis.] πρὸ γυμνα πρὸ χεῖρ. Summis pe-
dum digitis.] ὁ τὸ π. Quare pro monte.] ἐπιφάνημα ex
reptis.

repugnantiibus, Equidem non ita valde ægrè fero.] ἐπι-
 κερταίς ἀϊκολογική. Quid enim aded nobis iniuriæ.] ἐγ-
 μινώσα. Quod hoc pacto.] δὲ τὴν κερταίς σοφῶν ἢ φρονική. Ne
 meminerimus.] *Conclusio:* Satis enim supplicij tulit.]
Ab æquo. Gratulemur igitur.] *Clausula.*

MORTVORVM DIALOGI.

MENIPPΟΥ, ΑΜΦΙ-
 λόγου καὶ Τροφῶνις.

MENIPPI, Α Μ-
 philochi & Trophonij.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

Φῶ μὲν τοι, ὦ
 Τροφῶνι καὶ
 Αμφίλοχε, νε-
 κροὶ ὄντες, οὐκ

οἶδ', ὅπως ναῶν καταξίωθῃ-
 τε, καὶ μέντας δουεῖτε, καὶ
 οἱ μάταιοι ἢ ἀνθρώπων θε-
 οὺς ὑμᾶς ἠπαλάσσειν εἶνα.
 Τρο. τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ
 ἢ ἀνοίας ἐκείνοι διαῶτα πει-
 ρὴ νεκρῶν δοξάζουσιν; Μφ.
 ἀπ' ἐκ ἀπ' ἐδόξαζον, εἰ μὴ ἴσῶν
 τες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτερε-
 τάζετε, ὡς τὰ μένοντα πρὸς
 εἰδίους, καὶ πρὸς ἑτέρους
 ναῶν τοῖς ἔρωμεθοῖς.

Os nimirum,
 a Trophoni de
 que b Amphio-
 loche, quū suis
 mortui, tamē haud scio quō-
 nam modo c phanis estis do-
 nati, vateiq̄ credimini, ac
 stulti mortales deos esse vos
 arbitrantur. Τρο. Quid e-
 annobis igitur impudum,
 si per inscīam illi de mor-
 tuis huiusmodi opinantur?
 ΜΕΝ. Atqui non ista fu-
 issent opinati, ni vos tū quum
 viueretis, eiusmodi quæ-
 dam portenta ostentassetis,

Τρο. tanquam futurorum fuisse-
 eis præscij, quasiq̄ prædicere potuissetis si qui percontarentur.